

[Baunsgaard.]

svært at gennemføre en rationalisering af skattelovgivningen uden visse uheldige virkninger. Jeg vil være indstillet på, som jeg også har forstået, at de foregående ordførere vil være det, i udvalget at se på, om vi kan finde en løsning på det problem, således at vi i højere grad når til en mere rimelig ligestilling med hensyn til skattelettelse mellem forsørgere med børn og forsørgere uden børn, men der er dog nok grund til at understrege, at som hovedregel må man sige, at alle får en lettelse. Spørgsmålet er blot, om forsørgere med børn får deres rimelige andel i denne lettelse.

Endelig er der det, at det er så forskelligt fra kommune til kommune, hvordan det virker med disse børnefradrag overgang til børnetilskud, fordi man i de forskellige kommuner dels har anvendt forskellige børnefradrag, dels har haft meget forskellige skatteskalaer. Thisted er nævnt, og jeg er selvfølgelig enig med det ærede medlem hr. Poul Møller i, at vi skal unde Thisted alt muligt godt, men vi kan selvfølgelig ikke tilrettelægge al lovgivning efter Thisted. Om jeg husker rigtigt, er der 9 000-10 000 indbyggere, og det vil nok være klogt ikke at lade disse 9 000-10 000 indbyggere få alt for stor indflydelse på lovgivningen for dem, der er tilbage af de 4,5 mill. indbyggere i Danmark; men det er rigtigt, at Thisted skal med i billedet, og jeg har ikke noget imod, at Thisted anvendes som eksempel. Jeg er enig i, at vi under udvalgsarbejdet skal bestræbe os på at få rettet påviselige skævheder i de lettelser, der gives.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige velvillig støtte og hurtigt arbejde med alle 3 lovforslag.

Aksel Larsen: Den offentlige diskussion om en virkelig skattereform, hvad de direkte skatter angår, har nu stået på i flere år, og det ville være ønskeligt, om regeringen snart fremkom med forslag om en sådan skattereform. Det trækker imidlertid

længere ud end ønskeligt, og så må man byde de forslag velkommen, der foreligger her, fordi de dog betyder, at der gøres visse fremskridt. Ganske særlig er dette tilfældet, hvad angår forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1961-62.

Det største fremskridt er, så vidt jeg kan bedømme det, den foreslåede hævnning af den skattefri bundgrænse for indkomstskat sammen med forslaget om udvidelse af proportional-skattens område. Jeg tror, det ville være rimeligt, om bundgrænsen blev sat endnu højere op end foreslået af den højtærede finansminister. Finansministeren foreslår bundgrænsen sat op til 5 800 kr. for forsørgere og 3 000 kr. for ikke-forsørgere, men jeg kunne tænke mig, at vi kan forhandle om at få disse grænser sat endnu noget i vejret.

Derimod vil jeg ikke mene, at man skal sætte proportional-skattens overgrænse højere end her foreslået, henholdsvis 18 000 kr. og 14 000 kr. For det, det drejer sig om, er den såkaldte skalaindkomst, altså indkomsten efter fradrag af betalte skatter og andre fradrag. Når vi tager dette i betragtning, vil det sige, at det krav, vi opstillede i socialistisk folkepartis såkaldte Elsehoved-program om proportional-skat med en overgrænse ved 25 000 kr.s bruttoindtægt, bliver opfyldt; det kan vi, og det kan skatteyderne kun være tilfredse med.

Som forslaget til udskrivningslov er udformet, giver det en ret betydelig skattelettelse, antagelig størst for indtægter op mod 20 000 kr., men den gamle skala var jo også hårdet netop ved disse indtægter, så det er rimeligt, at den største lettelse kommer dér.

Jeg må i øvrigt bemærke — jeg synes, det trænger til at blive understreget, det kan ikke blive sagt for ofte her efter de forvirrede artikler, der har været i visse dagblade — at når man på den måde udvider det område, der omfattes af proportional-skatten, kommer man i høj grad til at løse problemerne med sambeskatningen, selv om